

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΕΥΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΥΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ είναι αρχαιολόγος, διδάκτωρ Προϊστορικής Αρχαιολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Από το 1996 υπήρξε ενεργό μέλος σε ανασκαφές στην Πάτρα, στην Όλυνθο Χαλκιδικής, στη Δωδώνη, στην Ιθάκη και στην Ιορδανία. Έχει εργαστεί στην Α' και Β' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων. Στο πλαίσιο της αρχαιολογικής της δραστηριότητας εργάστηκε στο Υπουργείο Πολιτισμού (στο Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο) και στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. Έχει συμμετάσχει σε αρχαιολογικά συνέδρια, δημοσιεύοντας άρθρα σε έγκυρα επιστημονικά περιοδικά.

Η σειρά «Αρχαιολογικά παραμύθια» περιλαμβάνει πρωτότυπες ιστορίες, βασισμένες σε αληθινούς αρχαιολογικούς χώρους και ευρήματα, με απώτερο σκοπό τους την πρόσληψη γνώσης για τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό με έναν απλό, ευχάριστο και μοναδικό στο είδος του τρόπο. Έναν τρόπο που εδώ και χιλιάδες χρόνια αποτελεί παράδοση και πολύτιμη κληρονομιά για τον τόπο μας, συγκινώντας και ψυχαγωγώντας παράλληλα ανθρώπους από όλο τον κόσμο: το παραμύθι.

Τα αρχαιολογικά παραμύθια δημιουργήθηκαν για να υπηρετήσουν την επιστήμη που ανασύρει από το χώμα τη μνήμη, διαφυλάσσοντας, μέσα από τις αναπαραστάσεις των αρχαιολογικών χώρων, την σπουδαία πολιτιστική κληρονομιά της Ελλάδας.

Η υπόσχεση της Λευκής Θεάς

Η αρχαιολόγος - συγγραφέας, συνεχίζει τη σειρά των αρχαιολογικών της παραμυθιών, με μια ιστορία που εμπνέεται από τα ευρήματα στο μυκηναϊκό ανάκτορο της Πύλου, και ιδιαίτερα την περίφημη τοιχογραφία της Λευκής Θεάς. Μέσα από την ιστορία της Κεσσάνδρας, του Χαρίσιου και του Λυσίμαχου, περιγράφεται η καθημερινή ζωή και η λειτουργία του ανάκτορου που έχτισε ο σοφός βασιλιάς Νέστορας στην Πύλο. Οι ήρωες περπατούν στις μεγάλες του αυλές, ανεβοκατεβαίνουν τα κλιμακοστάσια, ζουν την προετοιμασία ενός μεγάλου συμποσίου που κορυφώνεται στη μεγαλόπρεπη αίθουσα του θρόνου, αντικρίζουν ιδιωτικά διαμερίσματα και λουτρά, ενώ ταυτόχρονα αναζητούν το χρώμα της πορφύρας στις ακτές της μεσσηνιακής γης. Στο τέλος βιώνουν την καταστροφή του ανακτόρου το 1200 π.Χ. από μία πυρκαγιά και ακολουθούν τους κάτοικους του στη Μίλητο.

Το όνειρο του Νικία και της Μελίτης

Κοπιάστε γύρω να σας πω
Μύθο που άκουσα κι εγώ
Για ένα όνειρο ακριβό
Που ρίζωσε στον τόπο αυτό

Πολύ πολύ παλιά, στους Δελφούς, το αλλοτινό κέντρο του κόσμου, δύο νέοι και διάσημοι μουσικοί θέλησαν να διαγωνιστούν στη μεγάλη γιορτή των Πυθίων για να απλώσουν τη φήμη τους στα πέρατα της γης. Ο Νικίας και η Μελίτη, με την επτάχορδη λύρα αχώριστο

σύντροφό τους, γύρεψαν να φορέσουν το δάφνινο στεφάνι της νίκης. Η μοίρα, όμως, είχε ήδη γράψει το δικό της ξεχωριστό και αλησμόνητο τραγούδι για το νεαρό ζευγάρι. Το τραγούδι ενός ονείρου.

Το ημερολόγιο των άστρων

Ποιοι ήταν η Εριφύλη και ο Ζήτης και τι ζητούσαν πάνω σε ένα πλοίο καταμεσής της θάλασσας; Ποιο ήταν το πολύτιμο φορτίο που κουβαλούσε στο πλοίο ο καπετάνιος Ανταίος; Πώς βρέθηκε λησμονημένο για αιώνες το πλοίο τούτο στον βυθό της θάλασσας των Αντικυθήρων, ενός μικρού νησιού ανάμεσα στα Κύθηρα και στην Κρήτη;

Ένα αγόρι, γεμάτο λαχτάρα να εξερευνήσει τον γνωστό και άγνωστο κόσμο του ουρανού και της θάλασσας, κρατάει σφιχτά στα χέρια του ένα κιβώτιο, που έμελλε να γίνει παγκοσμίως γνωστό ως «ο πρώτος υπολογιστής της αρχαιότητας».